

1577043

Сергій Жадан

ПСАЛОМ АВІАЦІЇ

Фото Марисі М'яновської

MERIDIAN CZERNOWITZ

Ці вірші написані впродовж 2020 року. Місце, де вони писалися, лежить на пагорбах. Це означало присутність широкої лінії горизонту й великої кількості повітря. А ще там було багато дерев і птахів, були балки, водойми і рівне, віддалене дихання міста за обрієм. Зміна оптики так чи інакше призводить до зміни письма. Ось про це переважно і книжка: про те, як нас формують ландшафти, як дерева додають нам вертикалі, а озера — глибини, як весняна зелень вчить нас оптимізму, а літні ріки — щедрості. Нехитре знання, що допомагає цінувати кожен почутий зранку голос.

ЗМІСТ

- 8 Перекажеш іншим своїми словами
- 12 Були слова, якими я говорив про людей та їхні історії
- 14 Це були такі дні, коли сонце
- 16 Колись про цей час говоритимуть як про час
- 20 Саме за цю недоречну легкість
- 26 Але ж ти ніколи не напишеш про те
- 28 І коли ти почувеш
- 32 Був мені голос
- 36 Зовсім розстроївся дорогою наш оркестр
- 39 І ще сказати про лютневі дні
- 41 Небо з холодним світлом своїм
- 43 З цього пагорба видно доми
- 48 Хай це буде найдовша ніч на землі
- 52 1. Саме відстань, неможливість торкнутись руки
- 53 2. Щось змінилося наприкінці зими
- 54 3. Говори, як тоді: це початок тепла
- 55 4. Як можливість вийти із темноти
- 56 Тиха країна по Великодню
- 59 Сонце лівобережне
- 61 I. Приїхавши до чужого міста на початку літа
- 62 II. Той, хто створив для нас писемність і міти
- 63 III. В чужому місті зранку особливо гірко
- 64 IV. Слухати і розуміти чужу розмову

65 V. Саме в чужому місті ти без відповіді, мов без шкіри
66 VI. В чужому місті чужі не мають бути чужими
67 Влітку всім хочеться ріки, її доторку прохолодного
70 Повтори ще раз. Як там було?
71 Земля така тверда на новому місці
74 Так народжується вогонь — раптово і люто
77 Ліс сухий і серйозний
79 Вони зауважать лише вночі
81 ... і паморозь за фрескою застуди
84 Я чую тебе над собою, рибалко
85 Хмари, які пливуть над головою
90 1. Не пригадаєш нічого
91 2. І нічого більше
92 3. Поза тим нічого
93 4. Те, що все поєднує
96 І вже віднині стільки здивування
98 Потім відійдеш убік
100 І хоча все це вже бачив
101 Люди самотні, говорить, це ж було помітно відразу
102 Так чекати снігу, ніби кінця війни
103 Гілко, вичорніла на холодах
104 Я стріну тебе при воротах, Анно
108 Як не підходь до цього дерева

- 109 Ніби й знаю
110 І цей ось будинок
112 Ліси на схилах
113 Буде така вода
115 Люди повертаються до будинків
116 А це ось
118 Далеко не з усього
120 Зранку дерева схожі
121 Ходить агроном
122 А потім сталося те
123 А про це дерево ще й вірша не написано
126 Тут навіть і не сховаєшся ніде
127 Третій день бачу цього чоловіка
128 Дивимось, як досконало облітає
130 Що ж, залишмо на час
132 Довгий недільний псалом авіації
134 Немає сенсу нарікати на цю вроджену властивість вогню
138 Ось і добра нагода подякувати за можливість
140 Лише не називай це мовою
142 І з цією книжкою буде так само
144 Час причиняти брами і вікна
152 Післямова